

ДЕРЖАВНИЙ АУДИТ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО ВНУТРІШНЬОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ

Сівак Р.В. – ст.4-го курсу, гр.ОПвн-41

Науковий керівник – Гриник О.І. – викладач

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

Масовість фінансових порушень у сфері державних фінансів в Україні спричинена недосконалістю інституційної структури державного фінансового контролю є слабкістю його теоретичної та методичної бази недоліками в організації контрольного процесу ефективність державного фінансового контролю залежить від правильного вибору форми його реалізації. До найбільш прогресивних на сьогодні форм фінансового контролю за державними фінансами відносять державний аудит.

Вперше термін «аудит» в сфері державних фінансів досліджувався такими вченими : М. Головань, Н. Дорош, В. Мельничук, О. Петрик, В. Симоненко, І. Стефанюк, І. Чумакова, Кравченко В.В. та ін [1]. Але питання державного аудиту є новими для України, отже, залишаються недостатньо відпрацьованими як у теоретичному, так і у методологічному аспектах.

Державний фінансовий аудит є не фіскальною формою контролю та носить рекомендаційний характер, його результати дозволяють керівництву підконтрольного суб'єкта проаналізувати власні помилки та виявити проріхи у системі внутрішнього контролю. Проте, беручи до уваги «традиції вітчизняного господарювання, фаховий рівень керівників та фінансову «культуру» не виключено, що значна частина рекомендацій за результатами аудитів може просто ігноруватись». Тому, результати державного фінансового аудиту необхідно оприлюднювати на публічних слуханнях та у ЗМІ. Особливо важливим це є у зв'язку з перевіркою використання централізованих фондів коштів, зокрема, місцевих бюджетів.

Державна фінансова інспекція здійснює такі різновиди державного фінансового аудиту : 1) аудит бюджетних програм (аудит ефективності) проводиться відносно місцевих бюджетів у процесі виконання бюджетних програм з метою підвищення ефективності використання бюджетних коштів ;

2) аудит виконання місцевих бюджетів проводиться з метою перевірки та аналізу фактичного виконання місцевого бюджету, ефективності використання комунальних коштів, майна та інших активів, достовірності фінансової звітності, функціонування системи внутрішнього контролю ;

3) аудит суб'єктів господарювання проводиться у випадку отримання певним суб'єктом коштів з

місцевого бюджету або використання ним комунального майна ;

4) аудит бюджетних установ, основним завданням якого є сприяння бюджетній установі у забезпеченні правильності ведення бухгалтерського обліку, законності використання бюджетних коштів, державного і комунального майна, складанні достовірної фінансової звітності та організації дієвого внутрішнього фінансового контролю [5].

Основна мета державного аудиту полягає в наданні всім зацікавленим особам незалежної інформації про те, яким чином здійснюється виконавча влада в державі. При цьому державний аудит включає контроль за всіма рішеннями, які приводять до певних фінансових операцій.

Отже, об'єкт державного аудиту має загальнодержавний характер і повинен включати:

- фінансові ресурси і майно держави, їх облік;
- проекти законодавчих та нормативних актів;

- оцінку фінансових результатів виконання бюджету;

- оцінку прогнозів і напрямків розвитку окремих галузей економіки, регіонів і держави в цілому [3].

Основними питаннями державного аудиту є не лише цільове і законне використання коштів, а необхідність і ефективність управлінських рішень, що приймаються органами виконавчої влади.

Отже, не варто обмежувати реалізацію державного аудиту в Україні лише державним фінансовим аудитом, необхідно запроваджувати й інші різновиди державного аудиту, зокрема аудит діяльності державних підприємств, аудит систем внутрішнього контролю, аудит раціональності, аудит адекватності тощо.

Тому подальше становлення державного аудиту в Україні повинно піти шляхом чіткого визначення його суб'єктного складу, розширення об'єктів, використання наукових підходів щодо його організації, перегляду функцій. Існує нагальна потреба чіткого визначення правового статусу державного аудиту і розробки методики його здійснення, яка передбачатиме системний підхід і базуватиметься на сучасних досягненнях науки.

Література

1. Кравченко В.В. Проблеми та перспективи розвитку внутрішнього аудиту в сучасних умовах господарювання [Електронний ресурс] / В.В. Кравченко // Наукові праці КНТУ. Економічні науки. – 2010. – Вип. 17. – Режим доступу: http://www.kntu.kr.ua/doc/zb_17_ekon/stat_17/66.pdf.

2. Андреев П. Внутрішній контроль європейського зразка необхідно впроваджувати на всіх рівнях держуправління [Електронний ресурс] / П. Андреев. Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=245232007&cat_id=244277212.

3. Стандарти внутрішнього аудиту: затверджено наказом Міністерства фінансів України від 04.10.2011р. № 1247 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 85. – Ст. 3131.